

A'RÂF SÛRESİ 33-35. ÂYETLERİ

HARAMLAR

Eûzü billâhi mineş-şeytânir-racim.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn ve şefîi'l-müznibîn ve imâmi'l-müt-takîn ve senedi'l-âşîkîn Muhammedeni'l-Mustafa ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ'.

Emmâ ba'd:

Aziz ve sevgili kardeşlerim!

Rabbimiz Allahu Tebâreke ve Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Hakîm'inin sekizinci cüzünde A'râf sûresinin 33. âyet-i kerîmesinde buyuruyor ki;

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ
لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يَا بَنِي آدَمَ
إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kul innemâ harrama rabbiye'l-fevâhişe mâ zahara minhâ ve mâ batan ve'l-isme ve'l-bağye bi-ğayri'l-hakk ve en tüşrikû billâhi mâ lem yünezzil bihî sultânen ve en tekûlû ala'llâhi mâ lâ ta'lemûn. Ve li-küllü ümmetin ecelün fe-izâ câe ecelühüm lâ yeste'hirûne sâaten ve lâ yestakdimûn. Yâ benî Âdeme immâ ye'tiyenneküm rusulün minküm ye-kussûne aleyküm âyâtî fe-men ittekâ ve as-laha fe-lâ havfun aleyhim ve lâ hüm yah-zenûn.¹ Sadaka'llâhu'l-azîm.

¹ 7/A'râf, 33-35.

[35.] âyete kadar okudum. İlk okuduğum [33.] âyet. Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

a. Açık ve Gizli Kötülüklerin Haram Kılınması

Kul. “Söyle ey Resûlüm, de ki onlara...”
Innemâ harrama rabbiye’l-fevâhişe mâ zahara minhâ ve mâ batan. “Benim Rabbim sadece ve sadece âşikâre ve gizli fuhşiyâtı, kötülükleri haram kılmıştır.” *Ve’l-isme.* “Günah işlemeyi haram kılmıştır.” *Ve’l-bağye bi-ğayri’l-hakk.* “Haksız yere güçsüzlere saldırmayı, onları ezmeyi haram kılmıştır.” *Ve en tüşrikû billâhi mâ lem yünezzil bihî sultânen.* “Ve hiçbir ikna edici açık delil, bastıra bastıra insanlara ispatlayıcı bir delil indirmemiş olduğu halde kendi akıllarından Allah’a şirk koşmalarını haram kılmıştır.” *Ve en tekûlû ala’llâhi mâ lâ ta’lemûn.* “Ve insanların Allah hakkında bilmedikleri şeyleri -siz ey insanlar, sizlerin bilmediğiniz konulara burnunuzu sokup Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri- söylemenizi haram kılmıştır.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Fâhişe, fuşşiyât... *Fahşâi ve'l-münker*; cuma günleri hoca efendilerin okuduğu âyet-i kerîme. Buradaki *fâhişenin* çoğulu *fevâhiş*; *fâhişeler*...

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

*Inna'llâhe ye'muru bi'l-adli ve'l-ihsâni
îtâ izi'l-kurbâ ve yenhâ ani'l-fahşâi ve'l-mün-
keri ve'l-bağyi yaizuküm le-alleküm tezek-
kerûn.*

Oradaki *fahşâ* kelimesi ve bizim dilimizde dedelerimizin daha çok kullandığı *fuşşiyât* kelimesi, kelime olarak “kötülük, iyi olmayan şeyler” demek.

“Allah kötülükleri, kötü şeyleri haram kılmıştır.”

Mâ zahara minhâ ve mâ batan. “İster ortaya çıkıp âşikâre herkesin göreceği şekilde söylenmiş, yapılmış, işlenmiş kötülükler olsun; ister kimsenin bilmediği, insanın içinden

kendisinin bildiği, kimse görmeden yaptığı kötülükler olsun.”

Kötü şeyleri Allah yasak kılmıştır, haram kılmıştır. İçki içmek, zina etmek, hırsızlık yapmak, adam öldürmek, tartıyı hileli tartmak, ölçüyü hileli ölçmek, insanları aldatmak, zulmetmek gibi bütün dünyanın her yerinde, tüm toplumlarda kötülüğü itiraf edilmiş, anlaşıl-mış, bilinen fuhşiyâtı ister birileri görsün ister görmesin, ister tek başına kendisi yapsın is-terse âşikâre topluma meydan okurcasına hiç pervâsızca yapsın, Allah hepsini yasaklamıştır. “Âşikâre yapmayın da gizli yaparsanız nasıl ya-parsanız yapın.” Öyle şey yok!

Duyduđuma göre, tarih kitaplarında oku-duğumuza göre, okuduğumuz sıralarda hocala-rın söylediğine göre eski Yunan toplumunda, Atinalılar’da, Ispartalılar’da -onların bir Ispar-tası var, bizim Isparta’dan ayrı- hırsızlık yapan yakalanırsa cezalanırmış. Ama yakalanmadan yapabilirse kötü sayılmazmış. Yapacaksan us-talıklı yap, yakalanma; o zaman bir şey yok.

Halbuki İslâm’da böyle değil. Ustalıklı da yapsa kötülük kötülüktür. Tek başına, kendi başına da yapamaz. Kimsenin görmediği

yerde, kimsenin bilmediği şekilde de kötülüğü yapamaz. Fuhşiyâtı, kötülüğü yapmayacak; Allah yasaklamıştır. Kul temiz kul olacak. Allah'tan korkacak. Toplumda kendisine çekidüzen veriyor, aynanın karşısında taranıyor, gidip kokular sürünüyor, “Aman benim kokumu beğensinler.” diye, dişlerini fırçalıyor, berbere gidiyor... Erkekler kadınlar süsleniyorlar, taranıyorlar, donanıyorlar, boyanıyorlar... Kendi başına kaldığı zaman?

İçi rezil, kepaze... Kafası, kalbi fesat... Kötü kötü şeyleri kendi başına oldu mu yapıyor. “Nasıl olsa kimse görmüyor” diye, “kimse bilmiyor” diye her şeyi yapıyor.

Kanun da insanın evinde yaptığı şeye karışmıyormuş;

“Bana ne evindeki yaptığından?”

İslâm öyle değil. İslâm insanın kendi evine de karışır, kendi şahsına da karışır, tek başına olduğu zaman zararı kendisine olduğu zaman, başkasına zararı dokunmadığı zaman da karışır. İnsanın kendine de zarar verdirtmez. Zarar veremezsin.

“Sana ne ya, benim canım böyle istiyor!”

Hayır, öyle şey yok! Senin canın hâkim değil. Senin canın hükümdar değil. Senin canın astığı astık kestiği kestik, Ali kıran baş kesen değil, diktatör değil. Senin canın Allah'ın kulu. Sen Allah'a itaat edeceksin.

“Ya yalnız başımayım, sana ne ya? Kendi malım, kendi evim, kendi eşyam; istersem kırarım dökerim... İşte bugün keyfe geldim...”

Masadaki bütün tabakları çangır çungur kırıyor.

Niye?

Canı hevesli...

İslâm onu yaptırtmaz. Yapamazsın.

لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ فِي الْإِسْلَامِ

Lâ darara ve lâ dırâra fi'l-İslâm. İslâm'da kendisinin zararlı bir iş yapması yasaktır. Başkası kendisine zararlı bir iş yapmışsa, o da onun malına zarar vermek için kalkışıp da mukabele bil-misil yapamaz.

Adam geldi, bunun camlarını aşağıya indirdi.

Neden?

Kızmış.

Sokakta da taş bol; ver yansın, evin bütün camları gitti. Bu kızdı mı ona?

Kızdı.

Bu da gidip onun camlarını indiremez, İslâm'da.

Ne yapacak?

Kadıya, hâkime söyleyecek, o cezayı verecek. İhkâk-ı hak, hakkı kendinin alması, "Ben de senin hakkından gelirim, seni tepeleirim!" demesi yok İslâm'da. İslâm'ın düzeni böyle.

Evin içinde kendi başına da olsa [karışır.] Onun için, mesela içki, sigara kişinin sağlığına zarar veriyor; içemez.

Neden?

Vücut Allah'ın kendisine bir emanetidir; öyle ciğeri kurum, zifir dolduramaz, hakkı yok. Sıhhatli bakmak zorunda. Beden emanetini korumak, kollamak zorunda. İslâm böyledir.

Âşikâreye de gizliye de karışması İslâm'ın öteki dünya nizamlarından, beşerî nizamlardan farklıdır, en büyük farkı budur. İslâm her

şeyine karışır, böylece her şey düzgün olur. Bu toplumlarda dışı düzgün oluyor, içi berbat oluyor. Vaziyeti kurtardı mı, geçirdi mi tamam, ondan sonra içeride her türlü *mel' Janet*, *fuh-şiyât*, kötülükler dolu... Sanki adam kötülük torbası... Dolu; aklı fesat, fikri fesat, kalbi fesat, işi fesat, ameli fesat, icraatı fesat, muzır... Öyle şey yok, yapamaz. Allah onu haram kılmıştır.

Sonra, günahları haram kılmıştır.

b. Günah Nedir?

Yaptığı zaman insanın vicdanını sızlatan şey günahdır. “Ya ben bunu yapmasaydım be... Bunu başkası bana yapsa hoşuma gitmez. Ben de ona yapmasaydım keşke...”

İnsanın vicdanının sorguladığı, vicdanında yara açan günahları Allah yasaklamıştır. Mesela suizan günahdır. Adam hakkında şüpheleniyor;

“Bu adam galiba, bilmiyorum ama, herhalde bu adam düşman...”

Nereden biliyorsun?

“Kaşı yamuk, kaşı biraz çatık.”

Öyle şey olur mu ya, delil olmadan?

Suizan yapıyorsun sen. Suizan günah.

“Ahmet Efendi var ya, ne yapmış biliyor musun? Anlatayım mı?”

Anlatma, anlatırsan gıybet olur.

“Vallâhi yapmış! Yalan söylemiyorum, bak şahitli ispatlı...”

Zaten şahitli ispatlı, doğru olduğu zaman söylemek günah; gıybet o.

“Yalan söylemiyorum, iftira atmıyorum.”

İftira ayrı, gıybet ayrı. İftira da günah. Olmayan bir şeyi adama isnat etmek, olan bir kusurunu da toplum içinde söylemek günah. Dinimiz ona da “günah” diyor.

“Ya falanca adam işte şöyle yapmış da, böyle etmiş de... Yapmasaydı, ben de söylerim!”

Söyleyemezsin. Söylersen günah olur.

“Haklı söylüyorum, doğru söylüyorum. Bir kelime ilave etmiyorum.”

Canım anladık; İslâm bir kötülüğün söylenmesini, o adamın olmadığı savunmasız

yerde söylenmesini yasaklamış, bunun adını koymuş; buna “gıybet günahı” derler. Olan şeyi söylemek gıybet. Adamda olmayan şeyi kendi hayalinden uydurup da söylüyorsan o iftira. O da günah. İftira da günah; onun da cezası var, sopası var, meydan dayacağı var. Gıybet de günah.

Birisi bir yerde birisini gıybet etti;

“Filanca adam var ya, öyle fena ki aman, illallah! Maazallah!..”

O toplumda olanlar onu engelleyecek. Diyecek ki;

“Konuşma. Bu toplumda şu anda bulunmayan insanın aleyhinde konuşma. Gıybet oluyor. Bizi gıybete bulaştırma. Çünkü sen söylüyorsun, giriyorsun, ben de dinlersem; ‘Ya? Vah vah! Öyle mi? Tuh!’ dersem ben de günaha girerim. Konuşma!”

“Onun herhalde bir mazereti vardır, şu sebepten yapmıştır. Ben o adamı tanıyorum, o senin kötü gördüğün şey aslında kötü değildir...” diyecek, adama yardımcı olacak, bir.

Toplumunu engelleyecek, iki.

Üçüncü ne yapacak?

O toplantıda durmayacak, kalkıp gidecek. Allah Allah, bir toplantı düşünün ki böyle birisi konuşulurken birisi kalkıp gidiyor; o insanlar bir daha onun yanında gıybet yapamazlar.

Neden?

Kalkıp gidiyor ya, adamın şakası yok. Biraz birinin aleyhinde konuşsa “Yapmayın. Bu adam iyidir.” diyor, ondan sonra da kalkıyor gidiyor.

İslâm terbiyesi budur. Böyle laf taşımayı, birisinin kötülüğünü söylemeyi, ortayı açmayı, gizli çamaşırları ortaya dökmeyi yasaklıyor. Demek ki gazetelerin dedikodu sütunları hepsi gıybet...

Sanatkârların özel hayatları, sana ne? Bana ne? Hem sana ne hem bana ne? Bana ne ya?

Allah Allah...

Sırf dedikodulardan müteşekkil, bütün muhteviyâtı, içeriği gıybet olan gazeteler var; sosyete dedikoduları. Millet de bayılıyor, para verip alıyor. Para verip günah satın alıyor,

günaha giriyor. Resimler öyle, [haberler] öyle... Evlilik yapmadan falanca yerde şöyle yapmış da, filanca yerde gezmiş de, gazinoda yakalanmış da, resimleri çekilmiş de, o onu mahkemeye vermiş de... Ya mahalle karıları yaparlaşmış eskiden böyle... Öyle şey olur mu?

Allah günahları da yasaklıyor. Gizli veya âşikâr her türlü fuhşiyâtı yasaklıyor, günahları da yasaklıyor.

Ve'l-bağye bi-ğayri'l-hakk. “Haksız yere birisine zulüm yapmayı, baskı, eziyet, eza, cefa yapmayı da yasaklıyor.”

Bu “haksız yere”, *bi-ğayri hakk* sözün niçin?

Çünkü dinimiz bazı suçluların suçunun cezasının verilmesini emretmiştir. İçki içene meydan dayağı; sopayı kaldıracak, şu ölçüde bir tane vuracak. “Bir...” Sayacak, bir daha vuracak; “İki...”

Niye?

İçki içti.

Tâzir cezası.. Meydanda, uzun kulaklı sudan gelinceye kadar... Ama sayısı var, belli

sayıda. “20 sopa vurun...” [vesaire...] İftira-
nın cezası var. Adamın iftira ettiğini ispat etti
mi kadı meydan dayağı cezası verir, vurulur.
Hapis cezası var, meydan dayağı cezası var,
kesme cezası var, idam cezası var...

Birisine haksız eza cefa etmeyi de yasak-
lamıştır. Adam suçsuzsa ona yapılan eza cefa
haksız oluyor. Suçsuz yere, haksız yere birisine
baskı yapmak, zulüm yapmak; böyle yapan in-
sana *bâğiy* derler. *Bâğiy*, ism-i fâil siygası. Ço-
ğulu *buğât* gelir; bağîyeler yani bağy edenler,
“zulmedenler” mânasına...

Bir şiir, dörtlük aklıma geldi... İkide bir de
padişah çıkınca, askerî ocak bozulunca Os-
manlılar'da... Teşkilat eskiden düzenliydi, söz
dinlerlerdi, itaatliydi, her şey muntazam gi-
derdi. Herkes vazifesini, hakkını, haddini bi-
lirdi. İman vardı, edep vardı, askerî düzen
vardı. Düzen kalkınca her padişah çıktığı za-
man yeniçeriler isyan ederlermiş. Ondan sonra
padişah bir sefere götürecekti; “Hadi bakalım,
yürüyün savaşa gidiyoruz.” Oraya gitmeyi iste-
miyorlarsa, gözleri kesmiyorsa gitmezlermiş.

“E niye gitmiyorsunuz, hareket etmiyor-
sunuz?”

“Önde saman arabası var da onu geçemiyoruz. Saman arabası yolu kapattı, öteye geçemiyoruz.” derlermiş.

“Seni dinlemiyoruz, isyan ediyoruz.” demek.

Böyle isyanları çoğaltmışlar... “Bahşış ver. Madem yeni padişah oldun, para dağıt bize. Az geldi, daha ver...” Ondan sonra sokaklarda dolaşır, esnaftan zorbalıkla para almak [vesaire,] anarşi kaynağı olmuşlar. Bir, iki, üç... Padişah düzenli başka ordu kurmak istemiş. Genç Osman’ı anlamışlar, sezmişler; “Bu yeni bir ordu kuracak. Yeni ordu kurarsa bizi cezalandırır. Bizim de keyfimiz, işimiz, -sömürü- düzenimiz [biter...]” Çünkü herkes iş tutmuşlar, gelir sahibi olmuşlar. Bir taraftan ordudan, bir taraftan dışarıdan işlerini ayarlamışlar. İsyân ediyorlar, padişahı yakalıyorlar, Yedikule zindanlarında boğuyorlar.

Padişahın zindanda nasıl boğulduğunu anlatıyorlar. Sultan veya şehzâde oldu mu kafası kesilmiyor, boğularak öldürülüyor. Usûl öyle. Baltanın altına kafayı koyup kesmek yok. Cellatlar kement atıyorlarmış... Yedikule zindanlarına götürmüşler, nasıl götürdülerse... Fakat

babayiğitmiş Genç Osman; kement atıyorlarmış, kementi aşittiriyormuş, boynuna taktirtmiyormuş. Yedi-sekiz tane iri yarı herif, emir almışlar, öldürecekler. Mücadele ede ede kementi nihayet tutturmuşlar, öldürmüşler. Fecî sahneler...

Alemdar vakâsı var; isyan etmişler, vezirin konağını sarmışlar... Yani iç isyan... Vezir Alemdar Mustafa Paşa da alt kata inmiş. Hepsini konağa dolunca fitili cephaneliği ateşlemiş, konağıyla beraber [patlatmış.] Bütün hepsini [öldürmüş;] kendisi de ölmüş. İyi bir şey değil; kendisini öldürmesi de iyi değil, ötekilerin saldırması da iyi değil.

İşte bâğîlik... Yeniçerilerin isyanına da “kazan kaldırmak” diyorlar. Kazan kaldırmak bir işaret oluyor, yani isyan alâmeti.

Şair Cevdet Paşa *Tarih*'inde diyor ki;

Tecemmü eyledi meydân-ı lahme idüp küfrân-ı nimet nice bâğî.

Mânası ne?

Tecemmü eyledi meydân-ı lahme.
“Meydân-ı lahme toplandı.” Tecemmü

eylemek; “toplanmak” [demek]. *Meydân-ı lahm*, “Et meydanı” demek.

Bizim Vatan caddesinin olduğu yerlermiş. Orası meydanlıkmış, “Et meydanı” derlermiş. *Meydân-ı lahm*... Yeniçeri bölükleri Vatan caddesindeymiş. Orada camileri filan var. İkinci Orta Cami var. *Ortay*ı iki şeyin arası sanıyorlar. Halbuki *orta* “ordu” demek. *Yeniçeri ortası*, “yeniçeri ordusunun bölüğü” demek. Orada İkinci Orta camisi var. Bizim İskenderpaşa camisi de onların mıntıkasıymış. Oralar-daymış...

Hepsi *meydân-ı lahme*, et meydanına toplanmışlar.

Tecemmü eyledi meydân-ı lahme idüp küfrân-ı nimet nice bâğî.

Padişaha âsi olup nimetlere, aldıkları maşlara küfrân-ı nimette bulunup, şimdiye kadar yapılmış olan iyilikleri hiçe sayıp, gözleri görmeyip, nankörlük edip nice bâğî meydân-ı lahme toplandılar.

Bâğî ne demek?

“Âsiler, zulmedenler, haksızlık yapanlar, haksız iş yapanlar” toplandı.

*Tecemmü eyledi meydân-ı lahme idüp
küfrân-ı nimet nice bâğî.*

Bunu böyle tekrar tekrar okuyorum ki kâfiyenin tadını alabilirsiniz diye, sabah sabah. Arkasından şiirin sonunda bir şey gelecek, onun tadı hoşunuza gidecek.

*Tecemmü eyledi meydân-ı lahme idüp
küfrân-ı nimet nice bâğî*

*Koyup kaldurmadan ikide bir âh Kazan
devrildi söndürdi ocağı*

İkide bir de kazan kaldırıyorlar, yani isyan ediyorlar. Ocağın üstünde kazanı ikide bir de kaldırırken ne yaparsın?

Bazen bir kayar, “Ah! Eyvah!...” kazan devrilir. Nereye devrilir?

Odunların üstüne devrilir. Sular ‘foş’ diye ocağı söndürür.

*Koyup kaldurmadan ikide bir âh Kazan
devrildi söndürdi ocağı.*

Ama bu ocak ateş ocağı değil; bu ocak yeniçeri ocağı. Bak, şair nasıl usturuplu düşünmüş... “Kazan ikide bir de kalkıp inmekten ocağı söndürdü.” diyor. Demek ki su kazanı

varmış, “İndirelim kaldıralım, koyalım kaldıralım...” derken bir kaydırmışlar, ocağı söndürmüşler. Ama *kazan kaldırmak* “isyan etmek” mânasına geliyor. *Ocak* da “yeniçeri” mânasına geliyor. Oradan da bir başka mânâ çıkıyor. Yeniçeriler ikide bir de isyan ettikleri için sonunda isyanlarının cezası olarak padişah hepsini topa tutmuş. Başka adamlar edinmiş, hepsini tepelemiş. Ondan sonra da Osmanlı bir daha iflah olmamış. Çünkü ordu dejenere oldu. Dejenere oldu diye tepeledi; ordusuz kaldı. O da doğru değil. Düzene sokabilmek lazım. Ama düzen tedbirlerini itiyorlar, kabul etmiyorlar.

II. Mahmut ne yapmış?

Hepsini, bir fırsatını bulmuş, punduna getirmiş... Genç Osman’ı tepelediler, bir de ellerinde katillik var, suç var. Hepsini topa tutmuş; kaçamamışlar, topluca imha etmiş. İsyan etmek için et meydanına toplanmışlar. Padişah da öteki askerleriyle bir saldırmış, birbirlerini kırmışlar. Doğru değil. Düzen bozuldu mu bir toplumda sonu uzun senelerin telafi edemeyeceği zararlara götürüyor.

Bunu *bâği* kelimesini izah etmek için açtık.

Güzel bir toplumun sıhhatli çalışması, intizamlı olması, herkesin görevini bilmesi, görevinden kaymaması çok önemli. Şimdi Türkiye’de bir büyük gerilim ve çatışma var. Askeriye bir sürü görevler yüklenmiş, hükümetlere hükmediyor. Bazıları da diyorlar ki;

“Askerler kendi görevine çekilsin. Bu onların kendi görevi değil ki.”

Halkta bir tedirginlik...

“Falanca kebabçılar gerici, filancalar ilerici. Ülker gerici, Eti ilerici. Şundan alış veriş edin, bundan etmeyin. Ona tâkibat açın, buna açmayın.”

Kurban derisi toplamak cami derneklerine yasak, Alevî derneklerine serbest. Düzen bozuldu. Toplum buna kızıyor.

Ne olur?

Patlar. Fazla kurcalamaya gelmez. Bomba gibidir, bir yerinden patlar.

İkide bir de böyle düzeni bozanlar bozulurlar. 10 yılda bir ihtilal, başbakan asmak,

sallandırmak... 10 yılda bir kendi keyfine göre anayasa yapmak... Böyle şey olmaz! İngilizler'e bak, Fransızlar'a bak, Almanlar'a bak; boyuna ilerliyorlar. Harp yapmışlar, harbin yararlarını sarıyorlar, nasıl gelişme gösteriyorlar, nasıl toplumları imrenilecek gibi bir [halde...]

Koca Avustralya'da çamurlu bir yer bulamazsın gibi; yolları yapmışlar. Avustralya'nın yağmur miktarı az ama çok yağın yerlerinde suları biriktirip az yağın yerlere [nakledip] yazı geçiriyorlar, idare ediyorlar. Su ihtiyacını sağlıyorlar. Dünya su sıkıntısına doğru şiddetler hızla gidiyor. Dünya susuz kalacak, içme suyu bulamayacaklar. Ben buraya gelirken Cakarta'da dergileri okudum. Asya ülkelerinde su sıkıntısı başlamış. Orta Asya'da zaten var. Bizim barajların dibi bulunuyordu. Belediye, Allah razı olsun, Tayyip kardeşimiz epeyce bir barajlar yaptı, İstanbul'un derdini öteledi, halletti. Büyük sıkıntı var. Buralarda her şeyi çözümlemişler, her şey düzenli. Çalışamayana maaş da veriyorlar. İş olmasa bile ölüyor mu? Burada açlıktan ölen var mı?

Yok.

Yiyecek bulamayan var mı?

Yok.

Açlıktan benzi sararıp verem olan var mı?

Yok. Zaten veremliyi de dışarıdan almıyor. Muayene ediyor, ciğerinin filmi çekiyor, veremliyi sokmamaya çalışıyor. Veremli de yok.

Burada hangi hastalık var?

Burada edepsizlikten doğma, Allah'ın cezası AIDS hastalığı var. Frengi Allah'ın cezası, AIDS Allah'ın cezası; edepsizlikten doğma. Yiyip yiyip kudurmadır o...

Neden?

Yiyip yiyip de kudurmaktan... Paranın çokluğundan, paranın cepte tekme atmasından, tekvando yapmasından... Parası az olsa, fakir olsa onu yapamayacak. Her şeyi buluyor mendebur; içkiyi içe içe davul gibi şişiyor, ondan sonra suçu [işliyor.]

Neden?

İnsanoğlu nefsinin terbiye etmedi mi dünyanın en tehlikeli canavarı olur. Filler, arslanlar, kaplanlar, yılanlar şöyle dursun, birinci kim?

O nefsi terbiye olmamış insan! En canavarı odur. Milyonları öldürür! Bir devleti mahveder. Bir tane canavar bir devleti mahveder, felakete sürükler.

Allahu Teâlâ hazretleri görünür görünmez, âşikâre gizli her çeşit kötülükleri haram kılmıştır; insanlar yapmayacak, temiz olacak. Allah emrediyor. Günahları yasaklamıştır; gıybet, dedikodu, yan bakma vesaire...

Mesela yolda gidiyor; gözü birisine takıldı, baktı. Birincisi mâzur; çünkü göz var, bakacak, yolda gidiyor. Birinci bakış mâzur, onun cezası yok, ona ceza yazılmıyor. İkinci defa bakmak suç, günah, *ism*.

İsm peltek s ile, “günah” demek. *Sin* ile olursa, *ism* olursa “ad” mânasına gelir. Ama peltek s ile olursa İngilizce’deki *Smith* kelimesinin sonundaki *th* gibi. *Think... One, two, three...* O ‘te’ değil, *tree* değil. *Tree* olursa “ağaç” olur. *Three*, onun gibi.

İsm, o da yasak.

Başkasına haksızlık yapmak da yasak, zulüm yapmak da yasak.

c. Allah'a c.c. Şirk Koşmanın Yasak Olması

Ve en tüşrikû billâhi mâ lem yünezzil bihî sultânâ. “Hiçbir zorlayıcı delil, ispat edici bir husus yokken Allah’a şerik koşmayı yasaklamıştır.”

Allah’a şerik koşanlar ispat edebilirler mi?

“Benim fikrime göre Allah iki tanedir; bir iyilikleri yapan, bir kötülükleri yapan.”

Öyle şey yok! Yeri göğü yaratan Allah bir tane.

“Kötülüklerin tanrısı Ehrivan’mış, iyiliklerin tanrısı Yezdan’mış. Ehrivan karanlıkların tanrısıymış, Yezdan aydınlıkların tanrısıymış. Güneş Yezdan, işte bak, ortalığı aydınlatıyor...”

İranlılar’ın, zerdüştilerin dini... Ateşe tapmaları neden?

O ışık Yezdan’ı temsil ediyor da ondan.

Öyle şey yok! Yeri göğü yaratan Allah, kâinattaki bütün olayların da sahibi, mâliki, yöneticisi... *Hayrihî ve şerrihî mina’llâhi*

Teâlâ. Olayları olduran, ölenleri öldüren, her şey Allah'tan.

“Bize göre tanrılar çok.”

“Niye çokmuş efendim? Anlat bakalım.”

“Mesela bir şarap tanrısı var, Baküst...”

Hoppala... Yunanlar'ın mantığı bu da...

“Aşk tanrısı var; Venüs.”

“Harp tanrısı var...”

Bir koca tanrıları var, koca kafalı; Zeus...

Böyle şey olur mu?

Hintliler'e göre; “İşte bu inek bizim tanrımız”. O tanrı, öyle şey olur mu?!

Hiçbir delil yok. İneğin nesini beğendin de “tanrı” diyorsun? Fil daha büyük, niye ona “tanrı” demiyorsun?

Arslan daha kuvvetli...

Öyle gelmiş, öyle gidiyor... Bunlar da düzelmiyor. Yirminci yüzyılda bu kadar tahsil görmüşler; fizik, kimya, matematik, coğrafya, tarih, biyoloji, nebatât, hayvanât öğrenmişler, hâlâ daha kendilerini düzeltmiyorlar. Oyuncak mı bu? Allah razı gelir mi?

Gelmez. Haram kılmıştır. Kendisine şirk koşulmayı haram kılmıştır. Ne demek haram kılmak?

Yaparsanız çok fena cezalandırılacak. Hele bir yapın... Oraya gitme; yasak. Polis diyor ki;

“Buraya girilmez. No entry.”

Hadi gir bakalım, hadi giriver...

“Hocam sen Avustralya’yı bilmiyorsun, girilir mi? ‘Girme’ diyor, baksana. ‘No entry!’ diyor. Giremem.”

Allah da bunlara “yasak” diyor; yap bakalım! O zaman yapanın Allah cezasını, belasını verir. Bunlar haram, bunlar yapılmaz.

Ve en tekûlu ala’llâhi mâ la ta’lemûn.
“Allah hakkında da ileri geri, bilmediği şeyleri söylemeyi de Allah yasaklamıştır.”

Çünkü Allah’ı insanlar bir şeye benzetirlerse yanlış olur. Allahu Teâlâ hazretleri yaratıklarına benzemez.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

*Leyse ke-mislihî şey'un.*² “O’nun gibi, ‘Şuna benziyor.’ denilecek, misal olabilecek, O’nun misli yoktur ki...”

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

*Lâ tudrikuhu’l-epsâr.*³ “Gözler O’nu göremez.”

Görülmeyen şey olur mu?

Olur tabii, görülmeyen çok şey var. Senin gözün ne ki?

Senin gözün küçük bir âlet, az bir şey görüyor. Gözün görmediği birçok şey var. Mikroskopla görüyorsun, teleskopla görüyorsun, âlet yapıp görüyorsun. Veyahut görmeden varlığını biliyorsun. Hiç gözünle [görmeden,] dokunmadan varlığını bildiğin şeyler var; ispatlanıyor, tartılıyor, ölçülüyor.

Onun için, Türkiye’de bir ara bu dinsizleri yetiştiren eğitim, dinsiz eğitim oldu. İlkokulda

²42/Şûrâ, 11.

³ 6/En’âm, 103.

çocukları kandırdılar. Ortaokulda çocukları baştan çıkarttılar. Köy enstitülerinde rezaletler oldu. Kızı erkeği beraber aldılar, ortaokul lise çağında suça teşvik ettiler, günaha teşvik ettiler, çok büyük rezaletler oldu. Kitaplar yaza yaza bitiremiyor. Bir nesli mahvettiler. O nesil büyüdü, şimdi Türkiye'nin başına bela oldu. Rüşveti alan onlar, çeteyi kuran onlar, haksızlığı yapan onlar... Çünkü Allah korkusu yok. Allah bunları yasaklamış; mü'min korkuyor. Biz yapamayız. Gece kalkar müslüman, namaz kılar, ağlar, Allah'tan affını diler. Kimse yokken bile elini harama uzatamaz. Haramdan gınahtan sakınır, haksızlık yapmaktan sakınır, karıncayı incitmekten sakınır. Sakınmaz mı? Sakınmıyor muyuz?

Kimsenin hakkını yemek istemiyoruz. “Aman aman! Kimsenin hakkını yemek istemem. Al paranı, Allah'ından bul!” Karşı taraf fazla [ısrar ettiği] zaman parasını fazla fazla veririz, “git” deriz.

Ama dinsiz bir nesil yetiştirdiler.

Nasıl yetiştirdiler?

Dinsiz öğretmen çocuklara -ilkokul çocuğu- geliyor, diyor ki;

“Allah var mı çocuklar?”

“Var öğretmenim!”

Çocukları baştan çıkaracak ya;

“Peki, Allah varsa şeker isteyin bakayım Allah’tan...”

Çocuklar birbirlerine bakıyorlar; şimdiye kadar hiç böyle bir şey düşünmemişler.

“Şeker isteyin bakayım Allah’tan. Söyleyin bakalım, şeker isteyin.”

“Allahım bize şeker ver.”

Öğretmen bekliyor.

“Şeker geldi mi avucunuza?”

“Gelmedi.”

“Gördünüz mü, demek ki O yok.”

Görüyor musunuz, kâfirliği küçük çocuğa nasıl anlatıyor?

“Peki, benden şeker isteyin bakalım.”

“Öğretmenim bana şeker ver!”

“Gel, al. Gel, al. Gel, al...”

Cebine hazırlamış. “Bak, ben -öğretmen- karşınızda var olduğumdan demek ki vermediğine göre ötekisi yok...” Bu mantık küçük çocuğu baştan çıkartıyor, aldatıyor.

Nurettin Topçu anlatıyor:

“Balıkesir’de gidiyordum. Önümde bir köylü eşeği ile beraber giderken yolun kenarına dikilmiş fidanı kırdı.” diyor.

Fidanı muntazam görmüş; taze, yeni dikilmiş bir ağaç...

“Kırdı, yapraklarını soydu, eşeğine vurmak için taptaze fidanı kendisine sopa yaptı.” diyor.

Gitmiş, demiş ki;

“Sen Allah’tan korkmaz mısınız? Bu yemyeşil taze fidanı niye böyle kırdın?”

“Geç beyim geç, biz oraların boşluğunu öğrendik.” demiş.

Allah’tan korkmak da ne demek... Toplumunu böyle mahvettiler! İmansız bir [nesil] çıktı ortaya...

Şimdi rüşvet yiyor... Tapu memuru, müdürü rüşvet yiyor, alenen istiyor.

“Sizin bu işiniz olmaz. Pazartesi günü gelin.” diyor.

Pazartesi gidiyorsun;

“Olmaz, perşembe gelin.” diyor.

“Ya, ne var?”

Yanındakine işaret ediyor;

“Şununla konuş, şu kadar para verirse yaparız.”

Zaten tapuda işini yapmak isteyen onun ne kadar istediğini biliyor, bunun aşağı yukarı bir tarifesi teşekkül etmiş; evrakı verirken cüzdanından parayı çıkartıyor, evrakın arasına koyuyor, tezgahtan memurun önüne öyle sarkıtıyor. Memur evrakları karıştırıyor, paraları, binlikleri, milyonlukları görünce “tamam” diyor, tıklar tıklar, tıklar tıklar imzalıyor, bitiyor.

Neden?

Kağıtların arasında rüşvet var.

“Niye rüşvet alıyorsun, utanmıyor musun?” diyorsun. Mesela birisi böyle dediği zaman;

“Ne yapalım, devlet bize maaşımızı tam vermiyor. Aç mı kalacağız? Çoluk çocuk evde aç mı kalsın? Elbet alacağız!” diyor.

Demiyorlar mı? Duymadınız mı?

Ben duydum.

Rüşveti alenen alıyor. Günahı alenen işliyor. Günahtan korkmuyor.

Günahtan korkmayan bir nesil elde ettiniz, kâr mı ettiniz?

Hayır! Bütün anarşik olayların sebebi onlar...

Onlar kravat takınca adam olur mu? Ütülü pantolon giyince adam olur mu?

Hayır! Devleti soyar, hazinenin dibini bulur, tam takır bırakır. Yukarıdan fare bakarken “İçeride yiyecek bir şey var mı?” diye, bir düşerse aşağıya, başı şişer, ‘güp’ diye kafası yere çarpar... Bomboş. Ne küpte yağ kalmış, ne ambarda buğday, ne hazinede para...

Neden?

“Hortumladılar hocam...”

“Hortumlamak” ne demek?

Hortumu sokarsın, silodan buğdayı çeken vakumlu şey... Hortumun bu tarafından traktöre buğday gelir.

“Hortumladılar hocam hazineyi, sen gelmeden önce bitti.”

O zaman millet “Biz iyi insanları seçelim.” diyor, hazinede paralar toplanmaya başlıyor. Havuz yapıyorlar, paralar havuzda toplansın diye. Ondan sonra havuzda paralar birikmeye başladı, dış borçlar ödenmeye başladı... İran’da doğalgaz biraz daha ucuzmuş, oradan alalım. Rusya’da pahalı, hem arada sırada kesiyor, vermiyor, mızıkçılık ediyor, kalleşlik ediyor vesaire...

“Vay be, bu hükümet bir şeyler yapmaya başladı. Bunu devirelim!

Nasıl devirelim?

Milletvekillerini satın alalım.”

“Sen kaçasın?”

“Beş milyar.”

“Beş milyar para mı ya hocam?”

Ne kadar, beş milyon dolar mı kişi başına?

Beş yıldızlı otellerde milletvekili borsası açılıyor. Gazeteler yazmadı mı bunu? Ben mi uyduruyorum?

“Efendim yalan onlar, aslı yok!”

Peki niye bu milletvekili buraya kaydı? Niye bir sürü meclis aritmetiğinde değişiklik oldu?

Oldu. Durup dururken partisinde niye durmayıp da bu tarafa kaydı?

Birkaç sebepten: Askerden korktular. “İhtilal olacak. Ben ipte sallanmak istemiyorum. Hapse girmek istemiyorum. Menderes’in başına geleni görmüyor musun?” dediler.

Beş milyon dolar az bir para mı ya?

Bir milletvekili milletin oyuyla seçiliyor, bir siyaset oyununda, siyaset pazarında satılıyor, ondan sonra köşeyi kaç defa dönüyor, fıldır fıldır dönüyor. Olmadı mı bunlar?

Oldu. Oluyor.

Neden oluyor?

Başka ülkelerde olmuyor da bizde niye oluyor?

Bir; bu adamların 10 yılda bir yaptıkları kanunlar kendilerine zarar verecek şekilde yapılmıyor da ondan. Bana yaptırırsalar kanunları, bak yapabilirler mi?

“Ne yaparsın hocam?”

Bir seç beni de gör, ne yapacağımı biliyorum.

Korkuyorlar; “Müslümanlar yönetime geçerse işler düzelir, bizim işler bozulur.” diyorlar. “Bizim rüşvet almamız bozulur.” Bir de gazetelerde yazmışlar;

“Hükümeti biz devirdik.” diye.

Hükümeti devirmek suç değil mi?

“Hayır, suç değil, usûlüyle yapıldı!”

Hükümeti devirmek usûlüyle yapıldı mı suç olmuyor!

Açıkça yazmışlar, dış ülkelerde; “O hükümeti biz devirdik.” demişler. Gazeteler yazıyor. Zaten bir taraftan söylüyorduk. Yıkılanlar da söylüyordu; “Bizi rant yiyiciler yıktı.” diye...

Büyük paralar verip de milletvekili transfer edenler sonra ne yaptılar?

O paraları bütçeden çıkarttılar. Bütçenin özelleştirilmesinde falanca banka bedavaya gitti. Onların mülklerini satsa o yerlerden kaç misli fazla alırsın. Petlas'ı özelleştirdiler; alan adam vicdanlıymış, özelleştirme için verdiği paradan fazla para kasada var; “Alın bunu geri.” dedi. Böyle özelleştirme mi olur?

Geçen gün gazeteler yazıyor: Afyon'un Dinar'ında mı, bir ilçesinde, adliye binası yaptırmak istemiş Oltan Sungurlu; “400 milyar.” demişler. O da 400 milyar denilen yoldan yaptırmamış, 32 milyara aynı binayı -aynı projeden tarif edilmiş [binayı]- 32 milyara çıkarmış. 400 milyar 32'nin kaç katıdır?

12-13 katı! İnsâf!

Ne oluyor?

Hazine hortumlanıyor! Hazineye böyle hortumlar sokuluyor...

d. Şeytanların Hortumları

Şeytanların hortumları var, biliyor musunuz?

Kuyruklarını bilirsiniz, boynuzlarını bilirsiniz; hortumlarını bilmezsiniz. Şeytanların

hortumları var, muhterem kardeşlerim. Peygamber Efendimiz söylüyor: “İnsanın kalbine hortumunu sokar, vesvese verir.” diyor. Şeytan insanın kalbine vesveseyi hortumla pompa ediyor.

Şeyâtinü'l-insi ve'l-cin. “Cinlerin ve insanların şeytanları var.” diyor. İnsanların şeytanları var. Hazineye bir hortum salıyorlar, bu taraftaki şirketin kasasına hazinedeki paralar geçiyor.

Yıllarca devletin kasasından ihalelerle zengin olanlar yok mu? Uçak alışverişlerinde, yurtdışından malzeme alışverişlerinde muazzam fiyatlar gösterip de onları cebine dolduran insanlar yok mu?

Var.

Gazeteler yazmadı mı?

Yazdı.

Toplu taşıma genel müdürlüğünde bana otobüslerde elle tutulan [kayışların] bir tanesinin fiyatını söylediler. Daha önceki belediye zamanında bu elle tutulacak [kayışlar] dışarıdan ithal edilmiş. Böyle tutuyorsun da sallandığın zaman düşmüyorsun; plastik kayışlar. Bir

tanesi o zamanın parasıyla 8 milyon lira! Genel müdür bana söyledi: “Biz 300 bin liraya yaptır-
dık.” dedi. Aynı malzemedен, aynı güzellikte,
aynı sağlamlıkta... 300 bin lira nerede, 8 mil-
yon nerede?

İnsaf!

Bir cihaz gösterdi bana; “Bunu Av-
rupa’dan şu kadara aldık.” diye göstermişler,
“Bunu onda birinden daha az, şu fiyata yap-
tık.” diye söyledi.

Tüccar bir arkadaş var, ticarethanesinin
önüne bombeli yuvarlak bir cam yaptırmak is-
temiş. Demişler ki; “Bu İtalya’da olur.”
İtalya’da gitmiş bir fiyat sormuş; muazzam bir
fatura, çok büyük bir rakam söylemişler. Tür-
kiye’de gitmiş, onu bir yaptırmış, Türkiye’de
onda bir fiyatına... Bu adamlar böyle yapar;
eline düştün mü kazığı atar. Kazık neresine
saplanır insanın?

Kalbine saplanır, karnına saplanır. Bura-
dan girer, öbür taraftan çıkar. Bu kadar kalın-
lıkta, ucu sipsivri kazık... Milletın bağına sap-
lanır, ciğerini parçalar. Ne karaciğer kalır, ne
dalak, ne pankreas ne böbrek...

Neden?

“Kazık hocam bu; ucu çok sivri, çok da kalın.”

Böyle gidiyor bu memlekette...

Biz bu uçakları, otobüsleri yapamaz mıyız? Otomobilleri yapamaz mıyız? İthal etmek şart mı?

Başkaları satıyor, geçimini sağlıyor, yiyor. Biz ille onları doyurmak zorunda mıyız? Bu maddeleri kendimiz yapacak büyüklüğe ulaşamadık mı?

Ulaştık, hepsini yapabiliriz.

Oymapınar barajını gezdim.

Nerede?

Alanya'ya giderken, Antalya'da, Toroslar'da.

Bir baraj yapmışlar... Baraja çıktık. Bir göl suyu var, suyun bir güzel rengi var, Toroslar'ın kar suyu oralarda birikiyor. Tertemiz su, yüksek bir duvar yapmışlar. Side şehrinin 30 kilometre kadar arkasında... Oymapınar barajı... Hem de hidroelektrik, su da kullanılıyor. Su ilgili yere akıtılırken elektrik üreten

cihazlardan, su türübünlerinden geçiyor, elektrik hâsıl oluyor. Bizi bu cihazlara götürdüler. Oranın o zamanki genel müdürü, o teşkilatın müdürü bizim tanıdık, bizi evinde misafir etti. Dağın içine arabayı sürüyor, dağın üstüne... “Ay! Çarpacağız!..” Dağın altına yol yapmışlar. Dağın bağrına girmişler. Hani bombalanma filan olursa hiç[bir şey olmaz.] Çatır çatır kayanın altına gittik, gittik... Allah Allah, yedi kat yerin altına doğru gidiyoruz... Hiç dışarıdan bir şey görünmüyor. Girdik. Yerin altında bir mağara mı buldular, kendileri mi açtılar; herhalde zamanında mağara buldular... O mağaraya bir cihazlar yapmışlar, merdivenlerle sekiz kat çıkıyorsun, boyu o kadar yüksek. Gürül gürül su akıyor, gümbür gümbür döndürüyor, sekiz tane koca koca cihazlar elektrik üretiyor.

“Yüreğim parçalandı müdür bey, bunlar ne muhteşem cihazlar! Türkiye ah bunları yapabilse... Bak, elin gâvuru neler yapıyor...” dedim.

“Hocam bunlarda bir şey yok, bunların hepsini biz yaparız.” dedi.

Mesela size araba yapmak zor gelir; Ömer usta yapar. Hurdacılardan gider, çarkları, zincirleri, bir şeyleri alır, bir araba yapar. Ömer Yaprak marka araba, gider. Bizim Edremit'te su motorundan traktör gibi [araçlar] yapıyorlar. Amcam onu kullanır, gider; amcamın düldülü oydu. Pata pata pata, zıplaya zıplaya amcam rahmetli... Tarlasında her işi görür, görürdü. Kuyudan su da çektirirdi. Öküz arabası gibi de kullanırdı. Yükü de yüklerdi, üstüne de binerdi, tarlasına giderdi, evine gelirdi... Su motorundan... Bizim milletimiz her şeyi yapar. Engel olmasınlar, ellerini bağlamasınlar; her şeyi yapar. Ömer Efendi'ye selâhiyet ver; yapar. Böyle ustalar çok.

“Bunların hepsini yaparız hocam.” dedi.

“Biraz zor filan değil mi?” dedim.

“Yok hocam, bunların her şeyine sahibiz. Türkiye'de bu yapılacak.” dedi.

“Bu yapılacağı zaman ben Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'ne teklif ettim. Bunu dışarıda yaptırmayalım, getirmeyelim, ‘Biz bunları yaparız.’ dedim, itimat etmediler.” dedi.

Devlet adamları elindeki imkânların farkında değil. “Yapamayız” sanıyorlar, bilmiyorlar. Ver bu ustaya selâhiyet...

Krank mili dışarıdan geliyor. Krank mili yapmak zordur. Döve döve yapılacak. Krank mili her motorun pistonuna göre solucan gibi kıvrım kıvrımdır. Dökümü onu keserek yaparsan ‘çat’ diye kırılır. Kesmeyeceksin, döverek [yapacaksın.] Gümüş Motor fabrikamızda bizim ustalar yaptılar.

Biz Gümüş Motor fabrikasını kurduk. Türkiye’nin en gerici teşkilatı İskenderpaşa, en gericisi! Şu andaki âcizâne nâcizâne, hizmetlisi ben, ben de gericilerin şâhiyım! “En gericisi!” Gazetede böyle yazıyor. Türkiye’nin en muzuru benmişim, en kötüsü benmişim. Böyle yazıyor. Bazıları iftira ediyor televizyonlarda; “Bırakın başkalarını ya, işte en kötü bu. Bundan daha kötüsü yok.” diyor. İşte biz bu kötüler Türkiye’ye Balkanlar’ın en büyük motor fabrikasını yaptık. Gümüşhaneli Efendimiz’in adını da verdik; Gümüş Motor. İşte bizim motorlar hâlen kullanılıyor. Ve krank milini biz kendimiz yaptık. Ustanın birisi; “Ben yaparım

onu.” dedi, uğraştı didindi, yaptı. Sapasağlam. Yapar. Fırsat vereceksin.

Çekoslavakya’dan senin ne eksikliğin var?

Almanya’dan biraz eksik olabilirsin ama Malezya’dan ne eksikliğin var?

Malezya kendisi otomobil yapıyor. Şimdi Kombassan onu ithal ediyor. Koç telefon açmış; “Onunla iş birliği yaparsan asarım keserim!” diye firmayı tehdit etmiş.

Türkiye’nin hâline bak! Şu olanlara bak!..

Çevik Bir konuşma yapmış. “Müslümanın ılımlısı, radikalı, köktencisi, sert, yumuşağı olmaz; hepsi suçtur, hepsi kötüdür, hepsi ayıdır. Bunlara karşı elbirliğiyle uğraşmamız lazım!” diye Robert Koleji’nin toplantısında mezunlardan yardım istemiş! Milletin de %99’u müslüman! Kime karşı kimden yardım istiyorsun?

“İlîmlîsî da yok.” diyor. “İlîmlîsî var.” diyor. Amerikalılar, “İlîmlî müslümanlara dokunulmaması lazım.” diyor. Başbakan Mesut Yılmaz öyle diyor. Biz yutmuyorduk bu numaraları...

Neden?

Bu sözler ılımlı müslümanlar ihlâslı müslümanlara katılıp da büyük bir güç meydana getirilmesinler diye müslümanları bölmek için ortaya atılmış sözler.

“Ben ılımlı müslümanım, hükümet bana dokunmuyor; ne yaparsa yapsın.”

Görürsün sen! Sırbistan’ı görmüyor musun? Arnavutluğu görmüyor musun? Bosna’yı görmüyor musun?

“Bu ne biçim din, yayılıyor...” diyor.

Başka çare bulamadılar, Balkanlar’da müslümanları kestiler. Her yerde böyle.

“Peki hocam, ben ılımlıyım, bana dokunmazlar.”

Bak Cezayir’de ne oluyor, Mısır’da ne oluyor, Suriye’de ne oluyor; gör!

Siyasîlerden bir tanesi çıkıyor, diyor ki;

“Türkiye İran olmayacaktır. Türkiye Cezayir olmayacaktır. Hele hele Türkiye Suriye hiç olmayacaktır!”

Ne demek?

Generaller o partinin başkanına ulaşıyorlar.

“Hele hele Suriye hiç olmayacak!” ne demek?

“Türkiye İran olmayacaktır.”

Güzel. Şak şak şak...

“İran olmayacak.”

Demek ki gericiler yönetime el koymayacaklar, anladım.

“Cezayir de olmayacak.”

O da iyi. Cezayir’de de kökten dinciler %85 kazandılar, Fransız taraftarlarını az kalsın alt ediyorlardı. Fransa orduyu destekledi, şimdi orada kan kusturdular.

“Türkiye Cezayir olmayacak. Türkiye İran olmayacak. Ama Suriye de olmayacak.” ne demek?

Komutan onu anlayamamış, soruyor:

“O ne demek?”

“Suriye’de Alevî Nusayrîler azınlıkta oldukları halde, %5 oldukları halde %95’in başına geçtiler, %95 Sünnî müslümanlara kan

kusturuyorlar. Türkiye’de böyle bir şey olmayacaktır!” demek.

Tıss...

e. Ecel, Her Şeyin Ecelinin Olması

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ

*Fe-izâ câe ecelühüm lâ yeste’hirûne sâaten ve lâ yestakdimûn.*⁴ “Her ümmetin belli bir vakti vardır, hayatının müddeti vardır, eceli vardır. Müddet geldi mi, vâde yetti mi, zaman bitti mi...” *Lâ yeste’hirûne sâaten.* “Birazcık bir ileriye de tehir edilmez...” *Ve lâ yestakdimûn.* “Öne de alınmaz.”

Allah’ın hükmü neyse o öyle olur. İnsanlar, devletler, toplumlar, ümmetlerin hepsinin kaderleri, müddetleri yazılmıştır. O müddet geldi mi insan ölür. Cihannın bütün doktorları başına üşüşse ölür.

Neden?

⁴ 7/Â’râf, 34.

Eceli geldi.

Hastaysa doktorlar tedavi edemezler. Turp gibi sıhhatliyse araba çarpar, gider. Eceli geldi mi çağırır, Azrail onu yakalar. Yarın da olsa yakalar, Hindistan'a da kaçsa, denizaltıya binip denizin altına gitse, uzay gemisine binip aya çıkarsa yine kaçamaz. Azrail emir aldı mı Allah'tan; "Ey Azrailim! Ey benim ölüm meleğim! Falancanın canını al." diye Allah'tan emir çıkmış mı?

Çıkmış. Onu kimse kurtaramaz; ölecek.

Milletlerin de öyledir, devletlerin de öyledir. Her ümmetin eceli vardır, müddeti vardır; o geldi mi bir saat geriye gitmez, bir saat öne alınmaz.

Tabii Hıristiyanlıktan evvel Musa *aleyhisselâm*'ın Musevîliği vardı, Yahudilik vardı. Musa *aleyhisselam*'dan sonra da pek çok peygamber geldi. Tevrat'ı okudular, anlattılar. Tevrat'ın hükmüne göre yaşadılar, sevap kazandılar veya günaha girdiler. Sonra İsa *aleyhisselam* geldi, İncil Allah tarafından İsa *aleyhisselâm*'a vahyedildi. Yahudiliğin defteri

kapatıldı, rafa konuldu. O zamanın insanlarının ne yapması lazım?

Hz. İsa'ya uyması lazım. Onun devri başladı.

Hz. Muhammed-i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* geldi; yahudilerin hatalarını, bâtıl, yanlış fikirlerini, bozuk yanlış itikatlarını, küfürlerini, şirklerini söyledi. Hristiyanların hatalarını, küfürlerini söyledi. “Allah üçtür.” diyenler kâfir olur; çok büyük suç! “İsa Allah'ın oğludur, tanrıdır.” demek çok büyük günah, çok büyük suç, çok büyük iftira. İslâm bunları düzeltti.

Şimdi devir hangi dinin devridir?

İslâm'ın devridir.

İnsanların Allah'tan korkuyorsa, Allah'ın rızasını kazanmak istiyorsa ne yapması lazım?

Musevîyse müslüman olması lazım. Hıristiyansa müslüman olması lazım. Budistse müslüman olması lazım. Japonsa müslüman olması lazım. Afrikalıysa müslüman olması lazım. Güney Amerikalıysa müslüman olması lazım. Eskimoysa müslüman olması lazım. Avrupalıysa müslüman olması lazım.

Neden?

Devir onun devri. Ötekisinin devri bitti, İslâm'ın devri başladı.

“İslâm'ın devrinin sonu ne hocam?”

İslâm'ın devrinin sonu dünyanın sonu. Âhir zaman Peygamberi, bizim Peygamberimiz. Bundan sonra başka peygamber yok. Bundan sonra kıyamet kopacak.

İlerideki âyetlerden de kıyametin nasıl kopacağını, neler olacağını, dünyanın nasıl darmadağın olacağını, insanların hepsinin nasıl öleceğini Allah bildiriyor. Bu işin sonu [kıyamettir.]

Ama şu devir İslâm'ın devridir.

“Bugün çok baskılar yapıyorlar, İslâm'ı yeryüzünden yok etmek istiyorlar.”

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Yurîdûne li-yutfiû nûrallâhi bi-efvâhihim. “Allah’ın yaktığı meşaleyi, ışığı ağızlarıyla üfleyip söndürmeye çalışıyorlar.”

Öyle istiyorlar. Yapamayacaklar!

*Vallâhu mutimmu nûrihî velev kerihel-kâfirûn.*⁵ “Kâfirler istemese de Allah bu nuru en son zamana kadar söndürtmeyecek.”

Sonra ne olacak?

Roma da fetholunacak. *Lâ ilâhe illallah* diye diye bu *trinity* kalmayacak; Allah’ın varlığını birliğini Roma da kabul edecek, müslüman olacak. Hz. İsa gökten inecek. Hıristiyanların gözleri açılıyor, seviniyor. Hz. İsa haçı kırarak. Domuzu öldürecek. Peygamber Efendimiz’in dini üzere hükmedecek. İslâm gelecek.

İstikbal İslâm’ın! Ama bu arada yanan yanar. Güme giden güme gider.

Neden?

⁵ 61/Saff, 8.

f. Kafirlerin Ölürlen Yaşayacakları Acı

İstikbal gelmeden adamın eceli gelir, ölüm meleği karşısına dikilir; “Ver bakalım emaneti!” der.

“Ne emaneti ya? Yok benim üzerimde bir şey; bak pijamamlayım, hiç cep filan yok... Ne emaneti?”

“Canın emaneti! Ver bakalım canını!”

Adam terlemeye başlar, bir hararet basar, bir korku basar... Basarsa bassın... Azrail *aleyhisselam* göğsüne çöker, canını çekip alır.

Nasıl alır?

Pamukların arasına dikenli bir dal girse dalı pamukların arasından çıkartmak istesen nasıl çıkar?

Çatır çutur çıkar, söke söke çıkar.

Kâfirin canı vücudundan böyle çatır çatır çalı söker gibi çıkacak.

“Bir insanın ölüm acısı bin tane kılıç üstüne tekrar tekrar vuruluyormuş kadar acıdır.” diyor Peygamber Efendimiz. Bin kılıç darbesinden daha acıdır!

Ama Allah'ın kolaylık verdiği kimseler müstesna, mü'minler müstesna...

“Onların [canı] nasıl çıkıyor hocam?”

Ruhu suhûletle, kolaylıkla çıkacak. Acı çekmeden...

فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ

*Fe-revhun ve reyhânun ve cennetü naîm.*⁶

Rahatlık, hoş kokular, ondan sonra cennet...
Son durak cennet.

Allah bizi onlardan eylesin.

Ölürken de Allah, üzülmesin, onunla meşgul olup ne yaptığını, canının çıkmasının acısını duymasın diye cennetteki köşkleri gösterecek. Hurîler bakacaklar, o cennet köşklarinin mücevherli güzelliği karşısında gözünü dikecek, Azrail de canını alıverecek.

Bizim arkadaşlardan birisinin, geçen gün anlattı, ihvânımızdan bir Mustafa Efendi vardı, manifaturacı Mustafa Efendi. “Karnım ağrıyor.” diyor. Güleç yüzlü, kınalı sakallı, sevimli; yüzüne baktın mı hoşuna gider,

⁶ 56/Vâkıa, 89.

mübarek, gözümün önünde... “Bu günlerde biraz karnım ağrıyor...” demiş. Doktora götürmüşler; ameliyat, kesmişler. Zaten bazı doktorlar kesmeye meraklıdır. “Keselim...” Hemen cart curt kesmek meraklısı... Öyle hemen kesmeye razı olmayacaksınız. Kesmişler. İçeriye bir bakmışlar, vaziyet fena, hemen dikmişler. Niye?

Kanser bütün her tarafını sarmış.

Yatmış evde, kaç gün geçmiş ameliyattan; hiç acı filan duymamış... Öyle anlatıyorlar. Çok hoş, hafif bir rahatsızlık... Sonra kendini kaybetmiş... “Koma” diyorlar; komaya girmiş. Başında *Yâsîn* okumaya başlamışlar. *Yâsîn* okuyan arada bakıyormuş; “Ruhunu teslim etti mi?” Ondan sonra şaşırıyor, “Hangi âyette kalmıştık?” diye arıyor. Başka yerden okuyunca bu düzeltiyormuş. Gözleri kapalı ama *Yâsîn*’i dinliyor demek ki... “Burada kaldık.” diye söylüyormuş. Gözleri kapalı, konuşmuyor, fakat *Yâsîn*’deki hatayı düzeltiyor. *Allahu Ekber!* Sonra bir gülmüş, bir tebessüm yüzünde... Biraz böyle kendine gelir gibi olmuş. Merak etmişler;

“Niye güldün?”

“‘Hoş geldiniz.’ dediler de ona güldüm.”
 demiş, ruhunu teslim etmiş.

*Fe-revhun ve reyhânun ve cennetü
naîm...*

Neydi?

Tesbihli bir insan.

Ne diyor?

Er yarın Hak divanında belli olur.

Bu dünyada bazı insanlara bazıları “kötü”
 diyorlar, “gerici” diyorlar, “yobaz” diyorlar...

Nasıl olacakmış onların istediği tipteki
 adam?

Hem camiye gidecekmiş hem havraya gi-
 decekmiş hem kiliseye gidecekmiş; hem içe-
 cekmiş hem oruç tutacakmış... Akşamları bir
 kadeh içmezse olmazmış. Kendisi sıhhatine iyi
 geliyormuş, doktorlar tavsiye etmiş; her ak-
 şam bir kadeh içiyormuş, kendisini tutuyormuş
 da, fazla da içmiyormuş... İsim vermiyorum.
 Hem Cuma kılıyor, hem hacca gitmiş, hem de
 her akşam bir kadeh içiyor.

Vah Müslümanlık vah! Vah sakat akıl man-
 tık!..

Kimisi de, öyle durumlar oluyormuş ki, birisini anlatıyorlar; son zamanlarda büyük abdestini yapamaz olmuş, ağzından geliyormuş. Ama çok zalim bir adam. Söylemiyorum. Bak, Allah nasıl öldürüyor...

Allah bizi İslâm'dan ayırmasın. Allah bizi zorlu imtihanlara mâruz tutup da imtihanı kaybedenlerden eylemesin. Tevfîkini refîk eylesin. Yardım eylesin. Lütfeylesin. Kolaylık ih-san eylesin. İyi müslüman olarak yaşamamızı nasip eylesin. İmân-ı kâmil ile mü'min-i kâmil olarak âhirete göçmeyi nasip eylesin. Cehenneme atmasın, ateşlere yakmasın. Cennetine hesapsız girip cemâlini görenlerden, Habîbi'ne komşu olanlardan eylesin.

Âmîn. Ve selâmun ale'l-mürselîn ve'l-hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn.

el-Fâtîha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

8 Safer 1419 / 04.06.1998

Avustralya

Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF
olarak ulaşmak için tıklayınız.

